

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrto leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Naše srednješolstvo.

I.

Srednješolstvo na Slovenskem nam najbolje kaže, kako malo smo v dolgi dobi bojevanja za narodno ravnopravnost v resnici dosegli in kako zelo se država trudi, da slovenski mladini onemogoči ali vsaj kolikor se da, oteži pridobivanje višje omike.

Srednjega šolstva Slovenci sploh nimamo. Narod, ki šteje poldrugim milijon duš, ima na vsem svojem ozemlju jedno jedino slovensko nižjo gimnazijo, vsi drugi srednješolski zavodi imajo nemški značaj, četudi je na nekaterih izmed njih odkazan slovenščini skromen prostorček.

Srednje šole na Koroškem, gimnazije in realke so vse izključno nemške in temu se ni čuditi, saj država slovenski tretjini koroškega prebivalstva niti slovenskih ljudskih šol ne privoščiti, ker neče, da bi se to slovensko prebivalstvo v svojem jeziku izobraževalo. Na Koroškem delujejo vsi faktorji z združenimi močmi na ponemčenje slovenskega prebivalstva, to pa se najbolje pospešuje s tem, ako se narodu onemogoči omika in vzgajanje narodne inteligence.

Prav take so razmere glede srednjega šolstva na Primorskem. Slovenska in hrvatska večina primorskega prebivalstva nima ne jedne slovenske, oziroma hrvatske paralelke, kaj še popolnega svojega zavoda. Državne gimnazije in realke v Gorici, v Trstu in Pulju so izključno nemški zavodi, gimnazija v Kopru je laška, mestni srednji šoli v Trstu — gimnazija in realka — sta laški. Pred leti so se goriški Slovenci in Italijani pač solidarno potezali, da naj se goriška gimnazija razdeli v slovenski in v laški oddelek, s slovenskim ali laškim učnim jezikom, a dosegli niso ničesar.

Na Štajerskem ni dosti bolje. Dosegli smo sicer utrakvistične paralelke na mariborski gimnaziji in sedaj imamo tudi samostojne utrakvistične razrede na celjski gimnaziji, a to je tudi vse. Mariborska realka je polnoma nemška, ptujška gimnazija istotako, rečeni utrakvistični razredi pa so v

jezikovnem oziru jako nesrečno urejeni in skrajni čas bi pač že bil, da se poklicani faktorji zavzamejo za to, da se uredi tako, kakor so urejeni slovenski razredi na kranjskih gimnazijah.

Na Kranjskem imamo vsega skupaj šest srednjih šol, a — kakor rečeno — ima samo nižja gimnazija ljubljanska slovenski značaj, vsi drugi zavodi pa imajo nemški značaj. Na veliki gimnaziji ljubljanski so v nižjih razredih uvedene slovenske paralelke, na velikih gimnazijah v Novem mestu in v Kranju pa so nižji razredi slovenski, višji pa nemški.

Ta jezikovna uredba nikakor ne zadostuje in kranjski deželni zbor je tudi že storil, kar je v njegovi moči, da se razširi slovenski pouk tudi v višjih razredih. Dotične šolske knjige, katere so v to potrebne, se marljivo sestavljajo in tako upamo, da dosežemo svoj namen v primeroma kratkem času. Nekateri predmeti se bodo v višjih razredih pač vedno poučevali v nemškem jeziku, vsaj dokler bo znanje nemškega jezika potrebno, ker se mladina na ta način nemškega jezika najlažje nauči, a zajedno z razširjenjem slovenskega pouka moramo tudi zahtevati, da dobé gimnazije na Kranjskem — izvzemši Kočevsko — tudi oficijalno slovenski značaj, saj je za naš narod naravnost žaljivo, da imajo Slovincem namenjeni zavodi v slovenski kronovini, katere obiskujejo ali samo slovenski dijaki ali poleg velike večine Slovencev le nekaj malo Nemcev, izključno nemški značaj.

Toda slovenskega pouka ni in ne more biti brez slovenskih profesorjev. Teh primanjkuje že sedaj, a če jih ne dobimo, pridejo slovenščine nesmožni in našemu narodu sovražni tujci, a koliko zlega more le jeden sam tujec napraviti, to kaže delovanje prof. dr. Binderja.

Profesura je res težaven in malo hvaležen stan, pot do nje je dolga in je posuta s trnjem, toda če hočemo misliti na kako bodočnost, moramo imeti ljudi, ki se žrtvujejo in se posvetijo temu stanu.

Ravnatelji imajo že sedaj težave, dobiti suplentov, a te težave bodo kmalu še večje, ker je mnogo starih profesorjev, kateri pojdejo takoj v penzijo, čim se regulirajo plače. Ta regulacija plač bo sploh podprla suplente prav znatno in premeni materialne razmere profesorjev prav znatno.

Z ozirom na nujno potrebo profesorjev, polagamo slovenskim abiturijentom na srce, naj se posvetijo profesuri vsi tisti, kateri imajo veselje za ta stan in sploh za znanstveno delovanje; rodoljubne kroge pa še jedenkrat opozorimo naj skrbé, da se z materialno podporo omogočijo kar je možno mnogim abiturijentom akademične študije.

V Ljubljani, 11. avgusta.

Govor dra. Ferjančiča in slovanska vzajemnost. Odmev, kateri je povzročil poslednji govor dra. Ferjančiča, je bil v slovanskih, zlasti v čeških listih za Slovence najugodnejši. Vsi so hiteli pritrdjevati treznim besedam dra. Ferjančiča, ki je naglasil, da je treba baš v sedanji krizi pokazati, da slovanska vzajemnost ni samo beseda, nego je res že meso postala. „Obzor“ piše o tem v večerajni številki: Impozanten čimbenik, s katerim minister Thun mora računati, je slovanska vzajemnost. Da koketira s Čehi, a zanemarija Jugoslovane, ima ta namen, da po dobro premišljenem načrtu razdvoji južne in severne Slovence, da jih mej seboj spré ter zlomi tako ono kompaktnost, ki mu ne pušča roke svobodne, nego ga sili, da računa v svojem programu s faktorjem, ki je močnejši od vladine volje. Radi tega je došel govor od dra. Ferjančiča povsem o pravem času. Stara je bila to taktika avstrijske vlade, da razdvaja Slovence, ki so se dali žalibog že večkrat ujeti na lepenke. Odgovor češkonarodnih časopisov na dr. Ferjančičev govor more umiriti vse Slovence ter jim biti jamstvo, da Čehi ne pustijo Slovencev in Hrvatov na cedilo, ter da se ne bodo zadovoljili s tako rešitvijo, ki bi pustila samo njim nekaj, a bi južne brate pustila na milost in nemilost nemškutarski in italijanski birokraciji.

LISTEK.

Ljolječka.

Spisal Fedor Sologub.

(Konec.)

VI.

Prešlo je nekaj dnij.

Ljolječka se je hudo prehladila.

Serafima Aleksandrovna je bila morala za par ur odpotovati, strežnica ni zadostno pazila in Ljolječka se je predolgo igrala pri odprtem oknu. Po noči je dobila vročnico. Ko je prišla Serafima Aleksandrovna, katero je Fedosja zbudila, k Ljolječki ter je našla dete nemirno, bolno, v vročnici, spomnila se je takoj nezgode napovedujočega znamenja, in tuga, katera je bila v prvem trenutku uprav brez upna se je je lotila.

Poslali so po zdravnika, storili so vse, kar je v takih slučajih storiti mogoče, toda neizogibno se je vkljub temu vendar le zgodilo. Serafima Aleksandrovna se je trudila tolažiti se z nado, da Ljolječka zopet ozdravi, da se bode zopet smehljala in igrala, vender se ji je zdelo to nedosežna sreča. Ljolječka je od ure do ure čim dalje bolj slabela. Zdravnik in soprog sta blinila mir, da ne bi

prestrašila žene, toda njiju neiskrena obraza sta jo žalostila. Vled Fedosjinega zdihovanja in ihtenja se je polastil tudi nje smrten strah.

„Skrivala se je moja Ljolječka, — vedno skrivala...“

Toda misli Serafime Aleksandrovne so bile zmedene; vedela ni prav, kaj se godi okrog nje.

Ljolječka je žarela kakor v ognju, onesveščala se je vsaki trenutek ter bledela. Toda kadar se je zavedla, terpela je vse bolečine in slabosti z nežno krotkostjo ter se je namahala mami, samo da ne bi mama mislila, da jo zelo boli.

Moreče, kakor da tlači vse mora, so prešli v rodbini Serafime Aleksandrovne trije dnovi. Ljolječka je bila že popolnoma onemogla; vender ni vedela, da mora umreti. S svojimi motnimi očesi je zrla na mater ter šepetala z jedva slišnim, hripavim glaskom: „Kukú, mamica! — Naredi kukú, mamica!“

In Serafima Aleksandrovna je skrila svoj obraz za preprogo Ljolječkine posteljice.

„Mamica!“ je klicala Ljolječka jedva slišno. Mama se je nagnila k Ljolječki — in Ljolječka je pogledala zadnjikrat s svojimi steklenimi očmi blede in obupni obraz mamice.

„Mamica je bela“, je šepetala. Bledi obraz mamice je okamenel ter postal

temnorudeč, Ljolječka pa je prišla s svojimi ročicami rob odeje ter šepetala: „Kukú!“

Iz nje grla se je začulo nekako grgranje; Ljolječka je odprla ter zopet stisnila mahoma obledeli ustni in umrla...

V topem obupu je ostavila Serafima Aleksandrovna Ljolječko ter šla iz sobe. Srečala je svojega moža.

„Ljolječka je mrtva“, je dejala brezglasno. Sergej Modjestovič je zrl plašno v blede obraz soproge. Presenetila ga je nenavadna topost v potezah tega sicer tako izrazitega in lepega obraza...

VII.

Ljolječko so oblekli, položili jo v malo rakev ter jo nesli v salon. Serafima Aleksandrovna je stala poleg rakeve ter gledala topo svojo mrtvo hčerko. Sergej Modjestovič je stopil k svoji ženi in jo tolažil s praznimi, hladnimi besedami ter skušal odvesti jo od rakeve.

Ona pa se je smehljala: „Pojdi proč! Ljolječka se igra, takoj bode vstala!“

„Nikar se ne vznemirjaj, draga moja!“ je dejal iznova; „to bi bil čudež, a čudeži se v devetnajstem stoletju več ne godé.“

Ko je govoril te banalne, neprimerne besede, zdelo se je Sergeju Modjestoviču vendar le, kako

H krizi. Poštanski in dunajski listi javljajo, da hoče grof Thun še ta teden začeti z voditelji strank nova pogajanja ter sklicati v septembru zopet državni zbor radi nagodbe. Takoj po dovršenih pogajanjih s strankami se snideta ministerska predsednika ter se domenita glede svojega postopanja v obeh parlamentih. Baron Banffy vztraja na stališču, da je nov provizorij izključen in da je nagodba na podlagi § 14. nemožna. Ogerski listi strastno napadajo grofa Goluchowskega in pl. Kallaya, ker skušata pospešiti rešitev krize. Listi trde, da nimata skupna ministra nobene pravice vtikati se v notranje ogerske razmere. Pl. Kallay se je že ves togoten umaknil v svoj Tuskulum-Ilidže.

Parlamentarna komisija češkega kluba in zastopniki konservativnega veleposestva so imeli te dni v Pragi v palači grofa Palfyja sejo, v kateri se je bajè pokazala popolna solidarnost glede sedanjega položaja in gledé bodočega postopanja. Listi ugibajo, kaj je bil bistveni namen te seje, ter menijo, da so hoteli Mladočehi pridobiti veleposestnike za to, da skupno pritisnejo na vlado Thuna, ki naj bi se vedla odločneje. Menijo pa tudi, da je hotel grof Thun s pomočjo veleposestnikov vplivati na Mladočehe, da bi zopet nekoliko prijenjali. — Vodstvo mladočeške stranke obenem javlja, da ni bilo s Thunom v poslednjem času nobenih pogajanj ter da so vse časniške vesti o tem nerisnične.

Sestanek na Cetinju. Pri galadinerju je knez Nikola kar najprijazneje pozdravil svojega gosta, kneza bolgarskega ter mu napil kot bratu in zastopniku naroda, čegar interesi so skupni z interesi črnogorskega naroda. Knez Ferdinand je odgovoril, da mora samo gorka ljubezen vspesno izvršiti nalogo obeh narodov, ki sta zvezana z zgodovinskimi spomini, s krvjo in vero. Naslednjega dne se je udeležil knez Ferdinand revueje črnogorskih čet. Po revueji je bil častniški diner, pri katerem je napil knez Nikola najprej ruskemu carju kot ustanovniku cetinjske vojašnice, kot pospeševalju Bolgarije in Črne gore, potem pa je napil knezu Ferdinandu in bolgarski armadi ter bratstvu obeh armad. Knez Ferdinand je nazdravil knezu Nikoli in slavi vedno zmagovitih črnogorskih čet. — Nemški časopisi demonstrativno ignorirajo te nagovore na Cetinju ali pa jih navajajo kot nekaj povsem nepomembnega in nevažnega. Dà, dà, „man merkt die Absicht und wird verstimmt“.

Špansko ameriška vojna se še vedno nadaljuje z neizpremenjeno sovražnostjo. Dne 31. julija je 3000 španskih vojakov odprlo vrata Manile ter napadlo pred mestom ležeče ameriško čete. Toda skupili so jo. Amerikanci so jih potolkli po polnoma ter jih zapodili nazaj za manilsko ozidje. Španci so izgubili blizu 200 mrtvih in 300 ranjenih; Amerikanci pa okoli 10 mrtvih in 40 ranjenih. — Na Portoriku so prepodili Amerikanci Špance iz mest Fajardo in Coamo. — Na Kubi pa se godi Amerikancem skrajno slabo. Mej 3500 možmi generala Shafterja jih ni nič manj kakor 2600 bolnih. Samo okoli 800 vojakov je še zdravih, vsi drugi leže mrzlični ali sicer bolni. — General Blanco v Havani ima 100.000 španskih vojakov. S temi bi

malo odgovarjajo temu, kar se godi. To ga je spravilo v zadrego in jezil se je. Prijel je ženo za roko ter jo oprezno odvedel od rakve.

Serafima Aleksandrovna se ni branila. Njen obraz je bil navidezno miren, oči suhe. Šla je v otročjo sobo ter gledala, koder se je prej skrivala Ljolječka. Hodila je po vsi sobi ter gledala pod mizo, pod posteljico in drugod. Veselega glasu je govorila:

„Kje je moje dete? Kje je moja Ljolječka?“

Ko je prehodila vso sobo, jo je začela iznova iskati. Fedosja je sedela nepremično s žalostnim obrazom v kotu, gledala je prestrašena milostljivo ter začela potem nakrat ihteti in glasno zdihovati:

„Skrivala se je, vedno se je skrivala Ljolječka, ta angeljska duša!“

Serafima Aleksandrovna pa se je stresla, ustavila se je ter začudena pogledala Fedosjo, potem pa je začela jokati in šla tiho iz sobe.

VIII.

Sergej Modjestovič je hitel s pogrebom. Vzne-mirjalo ga je soprogino početje. Vedel je, da je Serafima Aleksandrovna vsled nepričakovane žalosti nenavadno razburjena, in ker se je bal za njeno pamet, je menil, da treba Ljolječko hitro pokopati ter mater tako tolažiti in razvedriti...

mogel sedaj zopoditi vse Amerikance s Kube ter zopet osvojiti ves otok. Toda vsled nedostatka cest ne more nikamor. Jedino po morju bi mogel nasti Amerikance, a — ladij nima. Tako se nad Španci samimi maščuje nezaljšana zanikernost njihove stoletne uprave Kube. Mesto da bi bili žrtvovali kaj za investicijo, mesto da bi bili gradili ceste, mostove, prelaze, so Kubo le izsesavili in kruto izkorističali.

Dopisi.

Iz Lukovice, 10. avgusta. (Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metodija za brdski okraj.) Doslej se je občni zbor naše cirilo-metodijske podružnice vršil vsako leto na delavnik. Letos se je pa v tem oziru napravila hvalevredna spremena in občni zbor se je nastavil na nedeljo. S tem se daje prilika priprostemu ljudstvu, da se more i ono udeležiti zborovanja; ustreženo je pa s tem tudi domačemu in tujemu inteligentnemu občinstvu. Radi tega je bil letošnji občni zbor, ki se je vršil preteklo nedeljo, 7. t. m., ob 5. uri popoldne, v resnici tako mnogobrojno obiskan, kakor še menda doslej nobeden ne, kar jih je bilo v dobi obstanka naše podružnice. Prijazni vrt gostilne pri „Slaparji“ v Lukovici, kjer bo tudi slavnostni obed ob Koseskega slavnosti, je bil do dobra napolnjen. Sesla se je tu vsa domača inteligenca in dokaj domačega prostega ljudstva; opazili smo pa tudi z veseljem lep venec gostov iz Krašnje, Doba, iz Moravč in celo iz Ljubljane, mej temi poslednjimi slavnostni kvartet „Ilirija“. Posebno moram pripomniti, da so bili tukajšnji visokošolci in dijaki zastopani polnoštevilno. Načelnik podružnice, g. Frančišek Kadunec, župnik iz Krašnje, je pozdravil zborovalce, pojasnjeval blage namene družbe in vsem toplo polagal na srce, naj delajo vsak v svojem krogu za njen procvit, kolikor mogoče. Koncem nagovora se je v iskrenih besedah spominjal rajnega Janka Krsnika, ki je baš imel največ zaslug za ustanovitev brdske podružnice, kateri je tudi dolgo vrsto let načeloval in bil sploh njen najodličnejši ud; spregovoril je tudi v spomin rajnemu Ivanu Capudru, tukajšnjemu visokošolcu. Mesto odšlega notarja g. M. Hafnerja je o stanju podružnice poročal gosp. mediciner M. Rus, o denarnem položaju pa mesto odsotnega blagajnika g. učitelja J. Janežiča, g. modroslovec D. Lončar. Potem se je volil nov odbor. Voljeni so bili per acclamationem: Gosp. Frančišek Kadunec, predsednik; g. notar Janko Rahne, podpredsednik; g. A. Bulovec, c. kr. sodni pristav, tajnik; g. S. Mlakar, župan lukovski, blagajnik; g. Mirko Dereani, davčni kontrolor, namestnik. Pri občnem zboru bosta brdska podružnico zastopala gospoda S. Mlakar in Anton Osolin. Novi blagajnik je nato nabral lepo svoto za družbo, visokošolec M. Pirnat za visok. podporno društvo na Dunaji. Po končani volitvi začela se je animirana prosta zabava, pri kateri je navzoči kvartet „Ilirija“ zapel z znano svojo preciznostjo in redko dovršenostjo več pevskih točk. Za to nenavadno prijaznost budi sl. kvartetu na tem mestu izrečena srčna zahvala. Dal Bog, da bi se naslajali s petjem dične „Ilirije“ tudi v nedeljo, pri Koseskega slavnosti! Le prehitro so pretekle prijetne urice, katere smo preživeli domačini v družbi dragih gostov. Na svidenje zopet v Spodnjih Kosezah in potem v Lukovici pri „Slaparji“ prihodnjo nedeljo, ob veliki narodni slavnosti, ki se obhaja povodom odkritja spominske plošče Ivanu Veselu-Koseskemu, da se na ta način proslavi stoletnica rojstva t-ga našega velikega domačina, proslavi spomin pevca buditelja in dramitelja, kateremu je večno hvalo dolžan vseobči slovenski narod za nevenljive njegove zasluge

V jutro se je opravila Serafima Aleksandrovna posebno skrbno — za Ljolječko. Ko je prišla v salon, je bilo mej njo in Ljolječko mnogo ljudij; duhovnik in dijakon sta hodila sem in tja, višnjev dim je plaval po zraku, dišalo je po kadilu. S težko glavo se je približala Serafima Aleksandrovna Ljolječki. Z nasmehom na ustnih, mirno, bleda je ležala. In mati je naslonila svoje lice na rob rakve ter šepetala:

„Kukú, detece!“

Dete pa ni odgovorilo.

Okoli Serafime Aleksandrovne se je nekaj vršilo — hrup — vrvenje — tuji in nezanimivi obrazi so se nagibali k nji — in odnesli so nekam Ljolječko.

Tedaj je planila Serafima Aleksandrovna pokonci, plašno je zaklicala, nasmehnila se in dejala: „Ljolječka!“

Odnesli so Ljolječko — z obupnim plakanjem je tekla mati za rakvo — toda zadržali so jo. In tekla je zopet po stopnjicah, koder so nesli Ljolječko, sedla na tla, gledala skozi špranje in klicala:

„Ljolječka — kukú!“

Potem pa je pogledala skozi vrata ter se smejala.

Naglo so odnesli Ljolječko bedni mamici — žalostni mrtvaški spreved je bil podoben bežeči trumi...

izza časa našega narodnega preporoda. Upamo, da bodo 14. t. m. Spodnje Koseze kraj, kamor bodo hiteli iz vseh slovenskih pokrajin zavedni rodoljubi, da se poklonijo spominu moža, ki je bil desna roka dr. Bleiweisa in z njim vred klical: „Naprej, slovenski jug!“ Dragi gostje! Bodite nam še danes srčno pozdravljeni; odprtih rok vas bomo sprejeli, vas, ki boste prispeli, da z nami vred častite dične našega rojaka Koseskega, da z nami vred prosvedočite, da je naš narod vreden velikih mož, ker jih ve ceniti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. avgusta

— (Katoliška pivovarna.) Župana Hribarja ideja, naj se v Ljubljani ustanovi velika narodna pivovarna, se še ni dala realizovati, a da je ideja dobra, to je spoznalo tudi vodstvo katoliške narodne stranke, ker se je je oprijelo in jo hoče izvršiti, če tudi samo v najskromnejšem okviru. „Katoliško politično društvo“ je namreč kupilo Perlesovo pivovarno v Slonovih ulicah in bo tam izvrševalo pivovarniško obrt. Ako smo prav poučeni, znaša kupnina 180.000 gold. Kdor pozna stanje Perlesove pivovarne, tisti ve, da se mora na tej lepi kupčiji toplo čestitati — gospodu Perlesu. Nas se stvar direktne ne tiče, ako pa o nji vzlic temu izrečemo svoje mnenje, storimo to samo zagadelj, ker bode pri tem podjetju angaževan večji znesek slovenskega kapitala. Kakor znano, nima „Katoliško politično društvo“ nič premoženja in torej kupnine za Perlesovo pivovarno ne more iz svojega plačati. Kje dobi potrebni denar, nam ni znano. Morda si ga izposodi v „Ljudski posojilnici“, ako bo ta tako neprevidna, da ga posodi, ali kje drugod. Naj ga že dobi kjerkoli, toliko je gotovo, da je s to kupčijo združen prevelik risko in na to si dovoljujemo interesente opozarjati. Male pivovarne dandanes sploh ne uspevajo, ker z velikimi pivovarnami absolutno ne morejo konkurirati. Druga za drugo gineva in tudi časi, ko je florirala Perlesova pivovarna, so že davno minuli ter se ne povrnejo nikdar več. Kdo za Boga pa snuje dandanes pivovarne sredi mesta? Živa duša ne, ker se ta obrt sredi mesta na noben način ne more razviti, tudi če so drugi pogoji ugodni. Podjetje, katerega se je lotilo „Katoliško politično društvo“, po našem trdnem prepričanju ne bo uspevalo, ker ni nobenega pogoja za uspevanje in bo prava sreča, ako se v njem naložena glavica ne izgubi. Na dobiček pa še misliti ni. Toliko z vso dobrohotnostjo. Sicer pa bomo tudi mi radi pili katoliško pivo, — če bo dobro.

— (Županski shod.) Po vsi Sloveniji vlada veliko zanimanje za shod slovenskih županov, kateri se bo vršil dne 17. avgusta, tako da je pričakovati največje udeležbe ne samo iz Kranjske, ampak tudi iz Štajerske, iz Primorske in iz Koroške. Na shod pride tudi več slovenskih državnih in deželnih poslancev. Opozarjamo tiste slovenske župane, katerim iz kakršnihkoli razlogov ni mogoče priti osebno na županski shod, naj izposlujejo, da pride njihov namestnik. Shod bo jedna najznamenitejših manifestacij in zato je pač želeli, da stori vsakdo v polni meri svojo narodno dolžnost in primore tako k najpopolnejšemu uspehu.

— (Na Ferlinčevem vrtu) zbrali so se sinoči z raznih krajev došli udeležniki današnjega obč. zbora družbe sv. Cirila in Metodija z ljubljanskimi podporniki te družbe na prijateljski večer, kateri se je prav dobro obnesel. Zborovalce je s toplimi besedami pozdravil družbin prvomestnik g. Tomo Zupan. Trgovsko pevsko društvo je vztrajno pelo in želo mnogo priznanja, narodne dame pa za udeležnikom na najrazličnejše načine izvajale prispevkov za šolsko družbo. Zabava, katera je bila prav animirana, je trajala do pozno zvečer.

— (Sokolov izlet v Idrijo.) K ustanovni slavnosti bratskega društva v Idriji poleti ljubljanski „Sokol“ korporativno v ponedeljek dne 15. t. m. Odhod iz Ljubljane z brzovlakom ob 6. uri zjutraj. Vozove iz Logatca v Idrijo plača društvo; voznja po železnici do Logatca pa velja tje in nazaj 1 gld. 50 kr. Povratek ob 8. uri zvečer k brzovlaku v Logatec. Banket 1 gld. za osebo. Ker po vseh pripravah sodeč utegne slavnost v Idriji biti jako impozantna, se je nadejati, da se je udeleži prav obilo členov v društveni obleki; in ravno zaradi tega, da se more udeležiti kolikor več členov, se je korporativni odhod določil na ponedeljek (praznik) zjutraj. Samo ob sebi pa se ume, da drugi izletniki odidejo že lahko v nedeljo in se udeleže vsega vzporeda, kakor ga je sestavil slavnostni odbor.

— (Shod vseh slovenskih visokošolcev in abiturijentov v Ljubljani.) Krajevni pripravljali

odbor sprejema 18. t. m. ves dan in 19. dopoldne došlece v „Narodnem domu“, ter jim nakaže stanovanja. Zborovanje se vrši v veliki dvorani „Narodnega doma“ in sicer 19. dopoldne: „Slovensko vsučilišče v Ljubljani“, 20. dopoldne: „Občedijska organizacija“. V soboto je skupen banket, zvečer na vrtu „Narodnega doma“ velik komerz. V nedeljo je izlet v Kranj, kjer bo na kolodvoru vspregel dijaštvo „Gorenjski Sokol“. Na vrtu g. Petra Majerja ml. zabava, tamburanje in petje. Vmes izlet na ¼ ure oddaljeno Šmarjetno goro.

— (Pevsko društvo „Slavec“) se popelje v soboto dopoldne s poštanim vlakom k pevski slavnosti v Sisek, katera se vrši dne 14. in 15. t. m. povodom petnajstletnice odnotnega obrtnega-radniškega pevskega društva „Sloge“. Na povratku si ogleda pevski zbor „Slavec“ tudi kraljevi Zagreb.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) otvori v soboto, 13. dne t. m., dopoldne ob polu 12. uri na slavnosten način kmetijsko-kemijsko poskušališče v prostorih laboratorija v Salendrovih ulicah št. 3, I. nadstropji.

— (Samomor.) Včeraj dopoldne okoli ¼/2 se je v Tivolškem gozdu nad Švicarijo ustrelil črevljarski pomočnik Jožef Bilek (ne Wittek, kakor smo včeraj poročali), iz Jablonany v okraju Boskovic na Moravskem. Jožef Bilek prišel je bil v ponedeljek zvečer iz Trsta v Ljubljano, kjer je stanoval v Bizjakovi gostilni na Tržaški cesti. Ljudje, ki so ga v gostilni videli, trdijo, da je bil umobolen, ker se je v gostilni vedno križal in molil. Pri njem našlo se je pismo, v katerem prosi, da se mu da v grob lesen križec in rožni venec, katera ima shranjena v Bizjakovi gostilni, druge reči in revolver pa se naj pošljejo v Hlalice njegovi ženi, zaradi katere se je ustrelil. Denarja se je dobilo pri njem le 2 kr. Truplo preneslo se je v mrtvašnico k sv. Kristofu.

— (Polijske vesti.) Mestna policijska straža aretirala je tekom meseca julija letos 216 oseb, in sicer zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru 61, zaradi postopanja 52, zaradi beračenja od hiše do hiše 47, zaradi pijanosti in ležanja na javni cesti 21, zaradi prestopka tatvine 7, zaradi reverzije 6, zaradi hudodelstva tatvine 4, zaradi prestopka § 5 vlač. zakona 4, osebe brez prenočišča 4, zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti 3, zaradi hudodelstva nevarnega pretenja 2, zaradi hudodelstva goljufije 1, zaradi hudodelstva javnega nasilstva 1, zaradi prestopka goljufije 1, zaradi zasledovanja v policijskem listu 1 in zaradi prestopka železnocestnega reda 1. C. kr. deželnemu sodišču se je izročilo 9, c. kr. okrajnemu sodišču pa 45; odgonskim potom se je odpravilo 53 oseb. Tatvin je bilo v mesecu juliju naznanjenih 22. V 14 slučajih so bili storilci znani ali so se poizvedeli. Mestni policijski stražniki napravili so 644 ovadeb, mestni policijski detektivji pa 56. Vseh vlog je imel mestni policijski urad v mesecu juliju 1540.

— (Izgubljene reči.) Tekom meseca julija bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglasene naslednje izgubljene reči: dve denarnici s skupnim zneskom 30 gl., šest zlatih prstanov, dve zlati žepni uri, dve srebrni žepni uri (jedna z zlato verižico), dve srebrni zapestnici, zlat uhan z briljantom, srebrna verižica z medaljonom, deset metrov črnih čipk zlat obsek z dragim kamenčkom in končno bilježnica z dvema srečkama.

— (Najdene reči.) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekom meseca julija zglasene, oziroma oddane naslednje najdene reči: zlata žepna ura z verižico, dve srebrni žepni uri, pernat odeva, jeden dežnik, dva solčnika, srebrna zapestnica, štirje pari čevljev, moška obleka, dve suknji, sveženj svinčnikov in jedna čepica.

— (C. kr. deželni plačilni urad v Ljubljani) na cesarja Josipa trgu št. 1. bo vsled snazjenja uradnih prostorov dne 18., 19. in 20. avgusta t. l. za obćevanje s strankami zaprt.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 31. julija do 6. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 28 (= 41.58 ‰) mrtvorojencev 1, umrlih 19 (= 28.21 ‰), mej njimi je umrl za vratnico 1, za jetiko 8, vsled mrtvouda 2, za različnimi boleznimi 12. Mej njimi je bilo tujcev 5 (= 26.3 ‰), iz zavodov 6 (= 31.5 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za škardlatico 2, za vratnico 3 osebe.

— („Narodno bralno društvo“ v Borovnici) priredi s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora dne 14. avgusta t. l. na dvorišču (ob slabem vremenu v notranjih prostorih) gostilne gosp. Ant. Drašlerja „pod kolodvorom“ veselico s petjem, tamburanjem in plesom. Čisti dohodek je namenjen za Prešernov spomenik v Ljubljani. Vstopnina 30 kr. od osebe. Preplačilom se z ozirom na namen čistega dobička ne stavlja meja.

— (Iz Kamnika) se nam piše: Razstava garderobe kamniške čitalnice in drugih zanimivih starin kamniških bo dne 14. in 15. avgusta t. l. v korist fondu za pomnožitev garderobe, v dvorani kamniške čitalnice. Razstava bo odprta od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne. Vstopnina 20 kr.

— (Iz Idrije) se nam piše: Vzpored ustanovne slavnosti „Idrijskega Sokola“ se pomnoži za jedno točko in sicer bo I. točka: Ob ¼/9. uri korporativna udeležitev Sokola šolarske sv. maše.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Takaj se je osnoval slavnostni odbor pod pokroviteljstvom gospoda Antona Pölla, c. in kr. podpolkovnika v p., ki ima nalog, prirediti slavnost v proslavo petdesetletnice vladanja cesarja Franca Jožefa I. Odbor že marljivo deluje, preskrbljeno je večinoma vse, kar je treba, in ako nam Bog da lepo vreme, pričakovati je najlepšega uspeha. Udeležiti se smejo te slavnosti vsi že dosluženi vojaki iz Novega mesta in okolice, kateri so opravičeni prejeti spominsko svetinjo. Dan za to slavnost je določen na 21. avgusta t. l. s sledečim vzporedom: 1.) Ob 10. uri dopoldne zbiranje pred mestno hišo v Novem mestu. 2.) Ob polu 11. odhod v vojaškem redu z godbo na čelu k sv. maši pod milim nebom „pri Božjem grobu“. 3.) Ob 1. uri slavnostni banket pri „Tučku“. 4.) Ob 4. uri popoldne ljudska veselica v gozdu pri Žabji vasi. Priglasiti se je pri gosp. Ropasu, tajniku mestne hranilnice v Novem mestu, ali pa v občinski pisarni v Kandiji in je ob enem plačati prispevek za banket 1 gl. 50 kr., brez banketa pa 50 kr.

— (V Gornjem gradu) bodo v parku postavili cesarjev spomenik. Slovesno odkritje istega bode v nedeljo, dne 21. t. m.

— (V Gornjegrajski planinski koči), ki se je še le pretekli mesec otvorila, je dosedaj že čez 100 planincev prenočevalo. Ključ do te kočje se dobivajo v Gornjem gradu pri g. Kocbeku, načelniku Savinske podružnice „Slov. plau. društva“, kakor pri tajniku te podružnice g. Šijanecu. Na Vranskem ima ključ trgovec g. Schwentner. Tudi volar na planini — volarska kočja je kakih 10 minut od „Gornjegrajske“ oddaljena — hrani ključ, kjer ga tudi lahko turisti dobijo. V koči lahko prenočuje do 40 oseb. Jedi in pijače ni v koči.

— (Ustanove za živinozdravnike.) Od ustanov za slušatelje živinozdravnškega tečaja na Dunaji je oddati s početkom šolskega leta 1898/99, oziroma s 1. marcem 1899 šest ustanov po 300 gl. na leto za civilne slušatelje. Prošnje z zrelostnim izpitom, ali dovršenim 1. ali 2. tečajem živinozdravnškega zavoda poslati do 1. septembra ministerstvu za pouk.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Posterici mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač razreda, funkc. doklado 30 gl. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 15. avgusta okr. šolskemu svetu v Novem mestu — Pri okrožnem sodišču v Mariboru mesto jetniškega paznika. Prošnje do dne 27. avgusta predsedstvu istega sodišča.

* (Učenje mrtvih jezikov.) Francoski list „Temps“ prinaša mnenje Bismarcka o takozvanih mrtvih jezikih, ki slove: Dobro sam časih govoril po latinski, sedaj mi je pa to težko. Grški jezik pa sem popolnoma pozabil. Ne razumem, zakaj polagajo ljude tako mnogo truda na učenje teh dveh jezikov. Ako bi to bilo dobro za razvitje uma in spomina, bilo bi bolje, zamenjati jih z ruskim jezikom; vsaj bi bilo koristno in praktično. Tako je sodil o vrednosti učenja grščine in latinščine nemški pokojni kancelar. Prav tako velik nasprotnik klasičnih jezikov je znani moderni francoski kritik Jules Lemaitre, o čegar duhovitih razmotiranjih spregovorimo prilično v listku.

* („Umor!“) Zadojč so pisarili nemški nacionalni listi z največjo in seveda najsvetjšo ogorčenostjo, da se je v Skalicach na Češkem dogodil „političen umor“, da so namreč Čehi smrtno nevarno pobili obč. svetnik Pitscha, znanega nacionalca. Wolf, Verzaai in take nemške ličnosti so si špogali cele uvodne članke, dokazujoče silno surovost Slovanov. Včeraj pa je dunajski uradni list konstatiral, da je Pitscha pobilo par barab, lovskih tatov, katere je Pitsch kot obč. svetnik preganjal in jim ubil lovskega psa. Ti lovski tatovi se seveda ne brigajo za politiko prav nič.

* (Roman iz življenja.) Na Dunaju živi ugledna obitelj, kateri je bila radost in ponos jedina, lepa in duhovita hčerka Margareta. Dekle je imelo mnogo proscsev, a vse je odbijala ter ljubila le jednega — ubogega častnika. Oče pa častnika ni maral za zeta, zato tudi ni dal kavejca, da bi se Margareta mogla omožiti s častnikom. Oče je pač upal, da dobi hčerka boljšo partijo. Toda častnik je šel v Ameriko služiti denarja, da bi mogel sam plačati kavejco. Mnogo let je minilo. Zaročenec je dopisoval svoji nevesti in narobe. Margareta se ni hotela omožiti, dasi jo je zaprosilo še mnogo mladeničev. Nakrat so pisma iz Amerike prenehala. Nekega dne pa je čitala Margareta časnik. Hipoma je zakričala in se onesvestila: mej utopljenici na barki „Bourgogne“ je čitala tudi svojega ženina, ki se je vračal s kavejco v Evropo, da povede pred oltar svojo zvesto Margareto... Ko se je Margareta zopet zavedla, je bila — blazna. Odvedli so jo v blaznico.

* (Kosti Kristofa Kolumba,) ki je odkril Ameriko in umrl l. 1506 v Sevilji, so sedaj shranjene v jezuitski katedrali v Havani, kjer gorj ne prestando 1000 sveč na čast jednemu najslavnejših Španjcev. Sedaj, ko bodo morali Španci zapustiti Kubo s Havano vrad, roté španski listi vlado, naj si izgovori pri sklepu miru tudi Kolumbove kosti, ki naj se prepeljejo na Špansko. Kolumb je bil — po lastni želji — najprej pokopan na otoku Haiti, v mestu St. Domingo. Ko pa so l. 1795 Španci

otok Haiti izgubili, so prenesli Kolumbove kosti na Kubo v Havano. Toda niti tu ne najde nesrečni Kolumb miru, nego bo moral — večni popotnik — zopet potovati v nevhvaležno Španijo, ki je izgubila že vse, kar ji je odkril in pridobil s svojim velikim duhom in veliko energijo!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 11. avgusta. Ministerski predsednik grof Thun je imel včeraj daljše posvetovanje z grofom Goluchowskim, danes pa se je sešel ministerski svet, katerega so se udeležili vsi ministri.

Dunaj 11. avgusta. Poroča se, da so imeli na Cetinju bolgarski in črnogorski častniki važna posvetovanja, in da je bila mej Bolgarsko in Črno goro sklenjena formalna alijanca. Poroča se tudi, da so Rumunska, Bolgarska in Črna gora sklenile pod pokroviteljstvom Rusije balkansko zvezo, kateri pristopi tudi Grška. Namen te balkanske zveze je bajè, da se ohrani status quo na Balkanu in prepreči vsaka ekspanzivna politika sosedne velesile.

Praga 11. avgusta. „Narodni Listy“ izjavljajo, da se bodo Čehi z največjo energijo ustavljali vsaki, še nadaljni utesnitvi v načrtu jezikovnega zakona jim obljubljene ravnopravnosti ter menijo, da za Čehje to nič dobrega ne pomeni, da vlada odlašaja z odločitvijo krize. To odlašanje in zavlačenje svedoči, da vlada perhorecira premembo ustave. A če bi krona tudi privolila v to, bi bila pozicija Čehov še vedno jako nevarna.

Lvov 11. avgusta. 24 državnih in deželnih poslancev ljudske in liberalne stranke sklicuje shod, na katerem naj se začne akcija za razveljavljenje nagle sodbe.

Budimpešta 11. avgusta. Ministerski predsednik baron Banffy odpotuje danes zvečer v Ischl k cesarju. Jutri se bo mudil na Dunaju.

Zadar 11. avgusta. Vsi listi prijavljajo soglasno protest proti konfiskovanju časopisov in zahtevajo od pravosodnega ministra, naj odpravi sedanje razmere.

Zagreb 11. avgusta. Danes zjutraj ob 6. uri so v spalnici vseučiliškega pedela eksplodirale tam nahajajoče se rakete. Vse osebe, nahajajoče se v spalnici, so strašno ranjene. Od pedela in njegove žene visi meso v kosih, hčerki sta izžgani obe odesi in dva druga otroka sta tudi močno ranjena.

Zemun 11. avgusta. Iz Belega grada se poroča, da se je v Srbiji začelo silno gibanje proti sedanjemu régimu, največ vsled tega, ker čuti vse prebivalstvo, da je Srbija popolnoma izolirana. Časopisju zabranjujejo o tem pisati.

Sofija 11. avgusta. Macedonski kongres je včeraj končal svoje zasedanje. Sprejel je memorandum, s katerim se zahteva avtonomija Macedonije in kateri izroči izvoljeni centralni odbor vsem velesilam.

Rim 11. avgusta. Danes ponoči so bile razširjene jako vznemirjajoče vesti o papeževem zdravju. „Messagero“ pravi, da je bil papež obolel za lahkim gastriskim unetjem, „Agenzia Stefani“ pa javlja, da je papež davi ob polu 6. uri vstal in daroval mašo.

Berolin 11. avgusta. Pravni zastopnik Bismarckove rodbine je zahteval, naj sodišče fotografoma, katera sta pokojnega Bismarcka skrivaj fotografirala, zagrozi s takojšnjim aretovanjem in s kaznijo 20.000 mark za vsak slučaj poraba dotičnih fotografij.

Bruselj 11. avgusta. Liberalci, socija listi in kršč. socijalisti so skupno priredili meeting, na katerem so protestirali proti obsoodbam v Italiji in izrekli kralju Umbertoju grajo.

Madrid 11. avgusta. Listi se izrekajo proti vladni nameri, sklicati parlament, da se izreče o mirovnih pogojih, češ, pravica napovedati vojsko in skleniti mir spada mej prerogative krone.

Madrid 11. avgusta. Francoski poslanik Cambon v Washingtonu je sporočil vladi, da je vročil španski odgovor na mirovne pogoje Mac Kinleyu, kateri je bil z njim za svojo osebo zadovoljen.

Dobro je, ako opozorimo mladeniče, da morejo ozdraviti izvestne bolezni svoje starosti v 48 urah s **Santal Midyjem**, ter da je nepotrebno, primešavati mu tuje snovi, ki dražijo ledice in mehur. Zahtevajo naj torej le „Midy“ na posamnih tobolicah! (11-2)

Zahvala.

Ker podpisano šolsko vodstvo ni izdalo letnega poročila, izpolnjuje tem potom prijetno dolžnost, da se v svojem in v imenu šolske mladine javno in najsrčneje zahvali: velecejenemu rojaku g. A. Koželju, bivajočemu na Dunaji, za 12 slovenskih knjig znanstvene in leposlovne vsebine, s katerimi je nedavno znatno pomnožil učiteljsko knjižnico; preblagorodnemu g. Ant. Staré-tu, ki je ozaljšal vse štiri šolske sobe s kovinastimi, jako lepo izdelanimi razpeli, in v spomin na jubilejno leto s krasnimi cesarjevimi podobami; preblagorodnemu g. Mih. Staré-tu, krajn. šolskemu nadzorniku, za knjižna darila, s katerimi je tudi letos odličjake obdaroval; vis. čast. g. nadžupniku J. Zorcnu za vse pisalne in risalne priprave, s katerimi je zakladal malone vso šolsko mladino; slavni mengiški posojilnici, ki je blagovolila darovati znaten prispevek za nakup dveh zemljevidov; — velespoštovanemu g. Petru Majdiču, posestniku umetnega mlina in Jaršah, in njegovi blagi gospeji soprogi, in velecejenim g. Jul. Staré-tu, posestniku pivovarne, L. Mellitzer-ju, T. Stemberger-ju, Fel. Staré-tu in F. Kobieni, ki so pripomogli, da je mogla šolska mladina obhajati praznik sv. Alojzija na Homci. Vsem imenovanim p. n. dobrotnikom povrni Bog stotero in nam jih ohrani tudi v bodoče mej prijatelji šole.

Vodstvo ljudske šole v Mengši
dné 5. avgusta 1898.

L. Letnar, voditelj.

Umrli so v Ljubljani:

Dné 7. avgusta: Anton Avbel, pekovski mojster, 56 let, Sv. Petra cesta št. 5, otrpenje srca.

V deželni bolnici:

Dné 3. avgusta: Lovro Kršne, strojar, 44 let, jetika.

Dné 5. avgusta: Jožef Pogen, dninar, 28 let, ubil se je.

V otroški bolnici:

Dné 9. avgusta: Jožef Juhan, železn. delavca sin, 5 mes., črevesni katar.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
10.	9. zvečer	739.3	14.9	sl. vzhod	del. obl.	
11.	7. zjutraj	739.5	12.2	brezvetr.	oblačno	0.0
	2. popol.	739.4	17.3	sl. jvzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 16.0°, sa 3.3° pod normalno.

Dunajska borza

dné 11. avgusta 1898

Skupni državni dolg v notah	101	gld	80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		60	
Avstrijska zlata renta	121		65	
Avstrijska kronska renta 4%	101		20	
Ogerska zlata renta 4%	120		75	
Ogerska kronska renta 4%	98		65	
Avstro-ogerske bančne delnice	907			
Kreditne delnice	262		75	
London vista	120			
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		80	
30 mark	11		75	
20 frankov	9		53	
(talijanski bankovci	44		20	
C. kr. cekini	5		63	

Dné 10. avgusta 1897

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192		50	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129			
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlasti zast. listi	98		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157		50	
Ljubljanske srečke	23			
Rudolfove srečke po 10 gld.	26		50	
Kreditne srečke po 100 gld.	203		90	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	516		50	
Papirnati rubelj	1		27	

Modistovka—predelavka

se išče za fino modistovsko podjetje na tukajšnjem trgu.

Pismene ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slov. Naroda“ (1184-3)

VIZITNICE

priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizki ceni.

!Važno za kolesarje!
Izposojevalnica koles
(bicikljev).

Na razpolago velika množina vozniških koles za dame in gospode, kakor tudi več tandémov.
Kolesa se izposojujejo tudi na deželo.

F. Kavčič in dr.
Gradišče št. 16, vhod na vrt.
Nizke cene.

(1180-4)

Zahvala

Podpisani izrekamo tem potom vsem spremljevalcem dragoga, nam nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Mihaela Razinger-ja

k zadnjemu počitku svojo najiskrenejšo zahvalo, osobito pa se zahvaljujemo pred. duhovščini za spremstvo in čč. pevce za ginljivo petje.

Podkoren, dné 9. avgusta 1898.

(1226)

Žalujoci ostali.

Kovaške učence

vzprejme takoj (1221-1)

Peter Keršič

kovaški mojster v Spodnji Šiški.

Najden denar!

V ponedeljek, dné 8. t. m., je bilo v Ljubljani nekaj denarja našdenega, kdor ga je izgubil, naj se izglasi pri **Andreju Oberstar-ju** v **Sodražici**. (1216-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto iz v Kečevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osobni vlak z Dunaja Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kečevja.** Mešari vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-3)

Stanovanje

na Mestnem trgu, 11. nadstropje, z uporabo vrta, se odda z oktobrom. — Povpraša naj se v lekarni Trnkóczy-jevi. (1205-3)

Prodajalka

spretna v trgovini z mešanim blagom in v prodajanji se vzprejme pri **Lebinger & Bergmann** v **Litiji**. V ponudbah pove naj se starost. 1209-2

Notarski sollicitator

samec, zmožen slovenskega in nemškega jezika, sestavljanja vsakovrstnih vlog in listin, zlasti pa v zemljknižnih zadevah, želi svoje službo premeniti, bodisi v notarsko ali odvetniško pisarno.

Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (1225-1)

Trgovska prodajalnica

v Špitalskih ulicah ali na Glavnem trgu bi se prevzela takoj ali pa za pozneje.

Prijazne ponudbe vzprejema upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1193-3)

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem svojo (1223-1)

mlekarno

izpod semenišča preselila na Mestni trg št. 17, oziroma Francovo nabrežje št. 27 v Kendovo hišo za vodo.

Se priporočam **Fani Fabijan**.

Najboljše sredstvo

za želodčne in črevesne bolezni in za krvi revne osebe je

Matije Arnold-a moka za krepčalno juho, krepčalni prepečenec, zmlat, otroška redilna sredstva, Kneipov kruh

po predpisih velečasitega gospoda župnika **Kneipa**, kakor tudi

najboljšo pijačo za poletje

A. Maršner-ja šumeče bonbone

priporoča (1161-4)

Rudolf Petrič

trgovec s špecerijskim blagom in živili v Ljubljani, Valvazorjev (Križevniški) trg št. 8.

— Zunanja naročila se točno in natančno izvršujejo. —

Trgovina z mešanim blagom

na Spodnjem Štajerskem, v kraju, kjer je obljubena selska okolica, industrija in okrajno sodišče, ter je doka an velik promet, tudi za pričetnike pripravna, bi se zaradi rodbinskih razmer

dala pod prav ugodnimi pogoji v najem, ali pa tudi prodala s hišo vred.

Ponudbe pod „Slovenec“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1224-1)

Združna preiskavana proti železnim bolanim.

Štajerska deželna slatina

Tempeljski vrelec
in Styria-vrelec.

Vedno sveža, najpopolnejša napolnitev v novozgrajenem napolnilnem rovu z direktnim pritokom od vrelec.

Dobi se: Pri slatinski upravi v Rogatec-Slatina, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v renomiranih špecerijskih in drogerijskih prodajalnah (888-19) in lekarnah, kakor tudi v deželni hiši v Gradcu.